

Nieuwe Voorschotense verhalen

Boekbespreking

Jan H.M. Sloof, Voorschotense Verhalen II. Vijftien nieuwe pareltjes (Leiden, Uitgeverij Ginkgo, 2015). 175 p. ISBN 978-90-71256-44-8. € 15,--.

Dit boek sluit qua formule geheel aan bij het eerste deel, dat op 160 bladzijden tien pareltjes bevat. In wezen is het een praatje bij een plaatje, maar een vorser als Sloof, die zijn hele leven al bezig is met informatie te zoeken en publiceren over Voorschoten, maakt er heel wat meer van. Vaak is het wonderbaarlijk waar hij zijn kennis vandaan haalt. Hij heeft met een eindeloze reeks mensen gesproken, blijkt de gemeentelijke collectie foto's en andere afbeeldingen als zijn broekzak te kennen en heeft uit de meest onverwachte hoeken en gaten zeer toepasselijke extra illustraties weten te halen. Wat hij dus presenteert is een gewoonlijk zeer uitvoerig verhaal bij of naar aanleiding van een foto of gegeven dat hij gevonden heeft.

Bij vijftien heel erg verschillende verhalen zitten er natuurlijk altijd tussen die je heel erg aanspreken en die je niet echt kunnen bekoren. Om maar met de laatste te beginnen: de meer persoonlijke verhalen van de dorpsonderwijzer Gerrit van der Schinkel en Louis B. Brussé, leerbewerker en carrosseriebouwer (al komt dat laatste amper uit de verf) konden mij niet echt bekoren. Maar vooral dat over films in en over Voorschoten getuigt van enorme speurzin en is van groot belang voor dit kleine aspect. Zaken als de straatverlichting, bestrating en Vinkensteeg in het centrum van het dorp en de huisjes bij de kerk zijn gedegen onderzocht en precies uitgelegd. Verhalen als die over de bollenteelt en de trams zijn mooi afgeronde verhalen die al een soort geschiedschrijving op zichzelf vormen. Aardig is ook een wandeling door Voorschoten aan de hand van prentbriefkaarten uitgegeven door C.A. Paap, die een winkeltje in dat soort zaken dreef (naast zijn werk voor de Zilverfabriek van Van Kempen), al moet je ter plaatse eigenlijk wel redelijk bekend zijn, want er rollen zoveel namen van locale bekendheden (vooral middenstanders) over het blad dat het je toch wel lichtelijk gaat duizelen. Maar voor de oudgediende Voorschotenaren moet dit smullen zijn. Ook de bekende/beruchte kruidendokter "Professor" Abraham Johannes de Haas wordt zéér uitvoerig en vooral grondig behandeld, inclusief de periode dat hij aan de Vinkweg onder Zoeterwoude (later Haagweg onder Leiden) in villa 'Habis Perkara' woonde.

Kortom, het zijn echt allemaal pareltjes. Hopelijk kan de auteur nog vele delen met zijn overvloedige kennis vullen. Natuurlijk zitten er ook wel eens zaken in die vraagtekens oproepen. Zo op p. 91, waar hij goochelt met de dubbele naam van de weduwe van notaris D.K.J. Schoor, E. Fuhri Snethlage; overigens ook al in deel 1 op p. 43. Maar het aantal zaken waar commentaar bij mogelijk is, valt reuze mee. Kortom, niet alleen voor Voorschotenaren zal dit boek een zeer lezenswaardige aanwinst in de boekenkast zijn. En een euro per pareltje, dat is toch niet duur?

PdB